

som hovedsagelig skyldes, at dens rammebetin-
gelser ikke er enslydende med andre virksom-
heders.

Endelig skal vi da også glæde os over, at de
såkaldte G-dage – nemlig ledighedsdagene for
særlig udsatte brancher – og maksimum over
det, arbejdsgiverne skal betale, bliver fastholdt.
Det var ellers en ordning, der skulle bortfalde
nu, men med de konjunkturudsving, som visse
brancher har – det er specielt fiskeriindustri,
tekstilindustri og andre tilsvarende – kan de alt-
så fortsat nyde godt af denne ordning.

På det socialpolitiske område har vi også med
glæde kunnet konstatere, at vi har opnået enig-
hed om forbedringer, f.eks. i systemerne for ak-
tivering, og vi har opnået nogle opstramninger
på bl.a. kontanthjælpssiden – også nogle af de
ting, der var fremme i valgkampen, og hvor det
har været dejligt, at vi i en venskabelig atmos-
fære har kunnet nå frem til nogle resultater.

På sygehusområdet har vi også opnået et
gennembrud. Det blev debatteret en hel del før,
men jeg skal alligevel nævne det her. Princippet
om at begrænse ventelisterne – det vil sige, at
man inden for 14 dage får besked på, at man kan
blive opereret inden for 3 måneder på eget sy-
gehus og ellers blive henvist til operation på et
andet sygehus inden for de 3 måneder – er en
ny ting. Det er en tilføjelse til den 3-måneders-
regel af generel art, som jo ikke har virket.

På sygehusområdet håber Det Konservative
Folkeparti selvfølgelig, at ordningen vil blive så
stor en succes, at den kan udbredes til at blive
en generel ordning, for det er klart, at det er et
forsøg, når kun nogle enkelte operationer er
med.

Men jeg tror faktisk, at samtlige medlemmer
af dette Ting uanset partikulær ønsker, at de of-
fentlige sygehuse skal fungere. Vi ønsker, at
ventetiderne skal sættes ned. Jeg tror ikke, at
nogen herinde vil påstå, heller ikke i hjertet, at
de ønskede noget andet. Vi kan ikke være be-
kendt, at det ikke fungerer, og vi har alle hver
for sig mange forslag til, hvordan det kunne
komme til det.

Det Konservative Folkeparti mener, at prin-
cippet om, at pengene følger borgeren, også nu
med operationerne ud til selve sygehuset og
ikke kun til administrationen, forhåbentlig kan
give det positive spark, der gør, at man kan få et
gennembrud på disse områder.

Samtidig er det klart, at vi med tilfredshed
har set, at de konservative ønsker om at indføre
forsøg med ledelsesstrukturer og overenskom-
ster også er medtaget.

Jeg har ganske vist også hørt, at amterne har
protesteret i går aftes og her til morgen, men jeg
kan da kun sige, at da amterne nu har haft an-
svar for sygehusområdet igennem så mange år
og problemerne jo ikke er blevet mindre, synes
jeg, at amterne skulle tage positivt imod de gode
råd og ønsker, der kommer fra Folketinget, om
at prøve noget nyt og arbejde positivt med på
ideerne i stedet for bare at sige, at det kan de
meget bedre – for det har de altså ikke kunnet
meget bedre.

Der kommer også nogle positive tiltag set fra
et borgerligt synspunkt, en konservativ syns-
vinkel, på privatiseringsområdet. DSB-aftalen
var et godt første trin til en effektivisering. Ud-
skillelse og senere privatisering af to divisioner,
nemlig rederi og bus, er et længe næret konser-
vativt ønske. Ledelsen professionaliseres, og
økonomien ligger fast, også i forbindelse med
gennemførelsen af Storebæltsforbindelsen. Det
tegner godt for ro på dette område og for samti-
dig at få fjernet disse hovsabelutninger, som er
taget på DSB-området.

Postaftalen er et andet skridt i den rigtige ret-
ning, ganske vist en lidt anden konstruktion,
men vi håber alle, at konstruktionen er faldet på
plads på en sådan måde, at vi både får en effek-
tiv og en ikkekonkurrenceforvridende tilstand,
samtidig med at den offentlige forpligtelse til,
at postbesørgelsen bliver både effektiv og kon-
stant, fastholdes.

På kulturområdet vil jeg også på vegne af Det
Konservative Folkeparti byde specielt vores af-
tale om Det Kgl. Teater meget velkommen. Hov-
vedstaden er kulturcentrum for Danmark. Uan-
set hvor vi i øvrigt bor eller er valgt, kan man
ikke komme uden om, at centrum for kulturud-
vikling af denne art, nemlig i form af en natio-
nalscene, ligger i København. Nu indgår der og-
så en aftale om turnévirkosomhed, således at re-
sten af landet kan få glæde af det. Men det er
klart, at en sikring af den danske kulturskat i
form af teater og en ny scene giver kvalitet og
sikring af en dansk kulturarv.

På politiområdet står vi over for et af de be-
hov, hvor jeg i lighed med hr. Thor Pedersen vil
sige, at det er et folkeligt ønske. Det er klart, at
den danske befolkning bliver mere og mere ner-
vøs for den øgede vold i samfundet, også fordi
man finder, at det trods alt er for sjældent, at
man ser uniformerede betjente, da politiet er
meget belastet. Derfor har dette område i mod-
sætning til alle de andre områder, hvor Det
Konservative Folkeparti har ønsket at begrænse